

писва срадователно писмо. Прокляванѣ то сосвѣтъ не е прилично да ся употребява въ писма та, освенъ, ако ся писва за третѣа го, или за най злаго нашего непрѣятельа.

52-о. К л я т в а. Тя става за тры нѣща, първо, кога то ся кълнѣтъ въ политически, или особни согласѣа, какъ ще си увардѣтъ слово то и обѣщанѣе то си за будуще то; второ, за да докажѣтъ и увѣрятъ за приминало то, въ кое то иматъ сомнѣнѣе, а третѣо, кога то, който приказва, между слово то си, кълне ся или на бога, или на друго нѣщо почитенно, за да докара по' голѣмо впечатленѣе, а не чи не може да докаже онова, за което говори, за то и ѡ употребяватъ, кога то сѡ разпалени страсти тѣ на челоуѣка, кой то говори; или кога то иска да разпали души тѣ на сляшатели тѣ. И въ писма та употребяватъ нѣкой пѣтъ клятвѣ тѣ; но нужно е да наумимъ на млады тѣ, какъ непорочна та наша вѣра, и напредванѣе то на политизма не допрощаватъ да ся кълнемъ съ боже то име. За това, нито въ говорянѣе то, нито въ писма та треба да употребявамы другѣ клятвѣ, освенъ — „нанстина, есть, за прѣятелство то, за любовь та, за любезны тѣ ми и проч.“

53-о. В о с к л и ц а н и е (Exclamatio) е неволно движенѣе на душа та, кога то отъ силно чювство и страсть казвамы речѣ, и слова, на кои то ны подкани страсть та, или обращамы слово то къмъ другѣго. А защо то Восклицанѣе то е кратко обращенѣе, изгласяватъ одушевленны, неодушевленны, видимы, невидимы, живы, мертвы и проч. н.п. о tempora о mores! — о времена, о нрави! (Цид.) и въ писма ся употребява. н. п. „какъвъ день бѣше онзи, въ кого то ся разделчихмы! на васъ какъ ся виде? о, за мене бѣше много горчивъ и жалостенъ! какъвъ часъ бѣше той! азъ да идѡ на една страна, а вы